

Janice Hallett

Codul Twyford

Traducere din limba engleză de
Alexandra Fusoi

19 noiembrie 2021

Domnule Profesor Mansfield,

Anchetez un caz misterios și bănuiesc că m-ați putea ajuta. Să vă explic.

Printre lucrurile unei persoane date de curând dispărută se află și un iPhone 4. Nu este conectat la nicio rețea de telefonie mobilă și inițial părea să fie complet gol, fără niciun fel de înregistrări de convorbiri, muzică, e-mailuri, mesaje sau poze. La o examinare mai atentă, s-a descoperit că de fapt conținea o serie de fișiere audio șterse: înregistrări vocale în diverse formate criptate, cu date care se întind pe 11 săptămâni din cursul anului 2019. Am recuperat fișierele și le-am decriptat.

În total, sunt 200 de fișiere. Am folosit un software specializat și le-am prelucrat în calupuri, ca să grăbim procesul de transcriere. Urmează o cheie pentru ele, împreună cu textul. O să observați că transcrierea este fonetică, așa că ortografia și gramatica sunt cel puțin ciudate. De mai multe ori softul „aude greșit“ sau pur și simplu aproximează cuvinte și expresii, mai ales când se vorbește în dialect. De exemplu, „musai să“ e transcris frecvent ca „muștar“. „Urma să“ devine „armă“ și orașul Bornemouth e transcris în diverse feluri, „bornă“, „bortă“, „borât“, „ornat“. O să vă obișnuiți repede și n-ar trebui să afecteze înțelegerea materialului.

Janice Hallett

Domnule Profesor, v-am trimis aceste fișiere cu cel mai strict titlu confidențial. Pe lângă orice legătură personală ați avea cu subiectul, opinia de expert asupra conținutului ar fi deosebit de apreciată. Sunați-mă când le citiți până la sfârșit și vorbim atunci.

Al dvs.,
Inspector Waliso

DecipherItTM

Softul nr. 1 de transcriere rapidă pentru afaceri

Automatizare integrală

Acuratețe până la 99%

Identificarea vocilor multiple

Mii de nume și mărci

Adaptarea accentelor*

Punctuație avansată

Filtrarea fundalului

Depistarea paragrafelor

Transcriere în 60 de secunde**

Opțiuni pentru transcriere literală și interpretată

Sincronizare automată***

Recunoaștere avansată a numerelor

Identificarea limbilor străine***

* acuratețe de până la 80%

** nu este garantată

*** numai cu upgrade plătit

DecipherIt™

Softul nr. 1 de transcriere rapidă pentru afaceri

Legendă

()	conținut verbal indescifrabil, fie inaudibil, fie neclar
(.)	scurtă pauză în vorbire (de ex., o zecime de secundă)
(...)	pauză mai lungă în vorbire (de ex., trei zecimi de secundă)
=	mai mulți vorbitori în același timp, vorbitorul e întrerupt de altcineva
D:::a	prelungire. Numărul de puncte înseamnă lungimea prelungirii
MAI TARE	cu majuscule, vorbire pe ton mai ridicat (poate însemna și accent)
<i>Mai încet</i>	text italic, vorbire pe ton mai scăzut sau șoptit
.hhhhh	inspirație detectată. Proporțional cu durata inspirației
hhhhh	expirație detectată. Proporțional cu durata expirației

(probabil)	conținut verbal indescifrabil; cuvântul este sugerat pe baza propoziției audibile
r[EXPLICIT]t	cuvânt jignitor sau vulgar; doar în modul Curat de transcriere
[zgomot de fundal]	fundal verbal sau nonverbal detectat. Poate sau nu să acopere vorbirea.
(00:01:00)	perioadă mai lungă, cronometrată, de tăcere sau zgomot de fundal nonverbal
[ref temp 0000]	referință temporală detectată. Sincronizare automată cu jurnalul numai pentru versiunile actualizate plătite
[limba: franceză]	limbă străină detectată. Traducere automată numai pentru versiunile actualizate plătite

Primul calup de fişiere audio

[Începutul transcrierii]

Fișier audio 1

Data: 12.04.2019 14:20

Calitate audio: slabă .hhhhh Gata? Asta-i doar ca să-i arăt lui Maxine că vorbeam serios.

Fișier audio 2

Data: 12.04.2019 14:24

Calitate audio: bună

E mai bine. Așa. Vorbesc în fostul telefon al băiatului meu și o să explic imediat de ce. Nu sunt învățat, așa că (...) Când mi l-a dat, eram convins că n-o să-l folosesc niciodată decât ca să vorbesc cu Maxine și să anunț la serviciu că sunt bolnav. Dar în seara aia am stat treaz până la 2 dimineața [*DecipherIt™ ref temp 52781277-0988837*]

Am ascultat toate înregistrările lui din iTunes. Ideea lui. Era doar a doua oară când ne întâlneam. Vezi tu, n-a crescut cu mine. N-am știut că exista până când o cunoștință a zis în treacăt că mama lui avea un băiețel. Am adunat doi cu doi și mi-a dat nouă luni. Probabil că atunci avea vreo zece ani. Sunt multe de spus, dar mă uit la el peste masa de la Costa, la părul care stă să-i încărunțească la tâmple și la micile riduri de pe fruntea lui. Mă gândesc: cum poate băiatul meu să fie așa de mare?

Îmi zboară orice din cap și stăm acolo în tăcere.

Până la urmă, zic cum abia aștept să-i cunosc jumătatea și țâncii, să-i văd casa din Surrey și universitatea aia elegantă unde lucrează. Ăla-i momentul când i se pune pe față o expresie panicată și trânteste că nu vrea să ne mai întâlnim. Poate câte un telefon când și când. Să ținem legătura, dar nu prea (...) Așa că tace și după aia zice că putem să vorbim pe FaceTime. Și io-l întreb dacă nu ne vedem acum la față. Vrea să vadă telefonul pe care mi l-au dat la liberare și când i-l arăt râde și zice că e de unică folosință, nu prea ai ce face cu el. Se duce la mașină și în câteva minute telefonul lui vechi a devenit telefonul meu nou.

Fișier audio 3

Data: 12.04.2019 15:04

Calitate audio: bună

Dacă voiam să continui la fel, erau mulți la care m-aș fi putut duce. Chiar și acum, după tot ce s-a întâmplat, cu toți cei din gașca veche morți sau la pârnaie, dacă dau de veste, aș putea fi instalat și cu treabă cât ai zice pește. Dar n-o s-o fac. Vremurile alea au apus. Bealeua e că de partea asta a gardului nu știu pe nimeni. Doar pe Maxine și (...) doar tu, Maxine. Pentru mine s-au schimbat multe în ultimii câțiva ani. Și știi ce a declanșat totul? Am învățat să citesc.

Intră doi armă seacă. Un el și-o ea. Pe la 20 de ani. Zic ei că au o metodă nou-nouță să le predea adulților cu probleme de citire. Nu-i ușor. Cei mai mulți de-acolo aveau așa de multe probleme, că alfabetizarea era cea mai mică din ele. Da' puștii ăștia sunt așa de entuziasmați,

că nu poți să nu faci ca ei. Până și hârșiții ai bătrâni. Și tinereii care credeau că sunt niște duri.

Ne iau scaunele. Ne fac să ne-nvârtim prin cameră. Nu cum stai prăvălit în fața profesorului, cu ochii beliți, și încerci să asculți.

Ne-au pus să ne jucăm cu litere mari de alfabet. Lanceput, era ciudat rău. Haidamaci bătrâni se jucau de parcă erau copii. După aia s-a schimbat ceva. Au apărut cuvinte. Puteam să le leg de sunete, de înțelesuri, cumva cum n-am putut niciodată la școală. De parc-aș fi spart un cod secret.

Toți am făcut progrese mulțumită puștilor. Zic progres. Din Kos că sigur că ignoranța e o binecuvântare. Spanners și-a dat seama că unul dintre cele mai vechi tatuaje e scris greșit. Bob Puturosu' a înțeles în sfârșit ce zicea graffiti ăla de pe plăcuța celulei. Dar pentru mine, s-a deschis o ușă acolo unde fusese dintotdeauna doar un zid (...) Pare că aș fi evadat, dar (...) presupun că am evadat în capul meu. Brusc, căruciorul de la bibliotecă nu mai era doar locul de unde-mi luam marfa de contra-bandă. Era plin de comori care așteptau să fie descoperite.

Am citit o propoziție după alta. Nu mă mai săturam de cuvinte. Mă rog, aveam și o groază de timp de recuperat. Destul de repede, citeam o carte întreagă, de la început la sfârșit. *Împăratul muștelor*. Eram stăpânul lumii. Însemna că pot citi. În sfârșit. Citeam. Puteam brusc (..) Și atunci am început să mă gândesc să fac ASTA când ies. Și m-a ajutat să supraviețuiesc ultimilor câțiva ani.

Toți copiii ăia care fugeau de nebuni pe insulă. Probabil că m-a dus cu gândul în trecut. Mă tot săcăia ceva legat de misivă și ce s-a întâmplat cu ani în urmă. Am citit și *Ferma Animalelor*, dar nu era vorba decât de

animale. Nu m-a prins ca piggy și Ralph. După aia tot aveam sentimentul ăla. Îl am și-acum. E tot timpul acolo. Sâcâială. Neterminat.

Fișier audio 4

Data: 12.04.2019 18:44

Calitate audio: bună

E neplăcut că nu știu cum să ascult înregistrările astea după ce le fac. Poate că m-ar putea ajuta la bibliotecă (.....) Așa că acum pot să citesc mult mai bine, dar scrisul e tot cu probleme. Când am descoperit că pot să-mi înregistrez vocea pe telefonul vechi al băiatului, cum era cu dictafoanele vechi, dar fără să mai ai nevoie de casete, am hotărât că o să dictez chestia asta. Ce e? Jurnal? Proiect? Investigație? Pentru Maxine. Ceva să am de făcut când termin seara cu treaba. Să-mi dea de lucru. Să mă țină departe de belele.

Vreau să fie clar că, deși nu pot să citesc, nu eram analfabet ca mulți din ăștia de-aici. Unii nu și-ar recunoaște numele nici dacă ar fi scris cu litere luminoase de zece metri care clipească. Nu și eu. Pot să recunosc cuvintele importante. Steven Smith. Toaletă. Bărbați. Bilete. Ieșire. Îmi dau seama mai degrabă de forma cuvintelor decât a literelor.

Învățăm din cunoștințele altora și pentru mulți, cititul este mare parte din învățare. Așa că, dacă nu poți să citești, se presupune că ești prost. Acum, poate că n-oi fi eu prea citit, dar știu câte ceva despre lume. Am trăit. Am avut experiențe și am văzut o grămadă de documentare foarte interesante, mai ales în ultimii câțiva ani. Aș vrea să spun și că mă consider o persoană coerentă. Verbal,

adică. Ascult ce se spune. Nu doar aud. Ascult. Am auzit la fel de multe cuvinte câte ai citit tu, Maxine. Și dacă ai auzit un cuvânt o dată, din momentul ăla poți să-l folosești cât de des vrei tu.

Atâția ani nu mi-a lipsit ceva ce nu avusesem niciodată. N-am simțit nevoia să citesc propoziții. Puteam să improvizez. Dacă eram prins, ziceam vai, mi-am pierdut ochelarii, poți să-mi citești și mie? Era și o parte bună. Gândește-te și tu. Dacă ai nevoie să-ți aduci aminte ceva, scrii. Eu nu puteam — și încă nu pot —, dar asta înseamnă că-mi aduc aminte multe lucruri. Pun pariu că memoria mea e mult mai bună ca a ta. De-asta mi se învârte prin cap misiva, pentru că sunt multe din perioada aia pe care NU MI LE POT aminti. Sau le-am uitat. Nu-mi pot aminti. Am uitat. Sau n-am știut niciodată.

Fișier audio 5

Data: 13.04.2019 19:09

Calitate audio: bună

Am ascultat playlistul care se cheamă MAȘINĂ al băiatului meu. Niciunul dintre cântece nu e despre mașini, așa că musai pune muzica asta când merge cu mașina. Mă gândesc la el în drumul ăla zilnic din Surrey la Uxbridge. Și înapoi seara. Am tot vrut să înregistrez bucata următoare, dar m-am oprit. O s-o fac acum.

O să încep cu începutul, dar o să sar niște bucăți pe care nu vrei să (...) Așa că o să zic că m-am născut la Londra, chiar în ultima zi din 1968. Nu mi s-a părut niciodată corect să spun că m-am născut în 1968, pentru că anul era practic terminat, iar 1969 ar fi greșit, pentru că nu începuse. Încă explic asta și în ziua de azi. Amuzant.

Ceva asemănător. La școală, când întrebau unde stau, spuneam Girton House și toată lumea presupunea că trăiam la înălțime. Trebuie să spun că nu: stăteam la parter. Stăteam la parterul unui bloc-turn. Vezi tu, unele răspunsuri sunt (..) uneori adevărul e înșelător.

Sunt convins că odată muștar să fi fost ambii mei părinți, fratele meu și cu mine, într-un apartament, dar nu-mi aduc aminte. Când ești așa de mic, aici stă tabloul, aici eram în casa elegantă, parcă urcată, templu unic luminos (...) Mama muștar să fi plecat foarte devreme (...) pentru că abia dacă o pomenește cineva. Chiar și acum pare ciudat să rostesc cuvântul cu voce tare.

Când o spuneam atunci, aveam o senzație. Că sunt ridicat pe sub brațe. Ca și cum cine mă ținea nu mi-ar fi dat drumul niciodată. Cald. Dulce .hhhhh (...) Am mai avut și înainte același sentiment. Vine într-o străfulgerare, cel mai des când prind o adiere a anumitor parfumuri de modă veche. Pudră de talc amestecată cu altceva. Ea să fie? Să fie până la urmă o amintire a ei în pieptul meu? Sau simt doar (...) pustietatea (...)

N-am avut niciodată aparat foto, așa că nu există poze cu ea. Și cum nici n-au fost căsătoriți, nu-s nici poze de la nuntă. Doar o dată mi-am făcut curaj să-l întreb pe tata unde era mama. A zis că a fugit cu unu' imediat după ce m-am născut eu. Are o casă mare acum, a zis el, fericită că nu vă are pe voi doi pe cap. Vorbea de Colin și de mine. După aia a spart o sticlă în chiuvetă, a ieșit trântind ușa și a dispărut două zile. N-am mai adus vorba niciodată.

Nu țin minte ziua când a plecat tata de tot. În cel mai bun caz, tot venea și pleca. Dar a fost după Jubileul de argint și înainte de greva gunoierilor. A cunoscut o pășărică drăguță la cârciumă, mi-a zis Colin și a ridicat din umeri.